

12.4.2017

Dnro 669/4/16

Ratkaisija: Oikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Esittelijäneuvos Kaija Tanttinen-Laakkonen

MAKSUTTOMAN HOITOTARVIKEJAKELUN ULKOPUOLELLE SULJETUT HOITOTARVIKKEET OULUSSA

1

KANTELU

Kantelija pyysi 15.2.2016 päivätyssä kirjeessään eduskunnan oikeusasiamiestä tutkimaan, oliko Oulun kaupungin ohje maksuttomasta hoitotarvikejakelusta asianmukainen erityisesti siltä osin kuin ohjeessa suljettiin maksuttoman hoitotarvikejakelun ulkopuolelle tietyt tarvikkeet, esimerkiksi vuodesuojat.

2

SELVITYS

Kantelun johdosta hankittiin seuraava selvitys:

- 1) Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontaviraston (Valvira) lausunto 6.4.2016 ja
- 2) Oulun kaupungin lääkäripalveluiden palvelupäällikön vs. terveysjohtajan selvitys 8.3.2017.

3

RATKAISU

3.1

Oulun kaupungin ohje maksuttomien hoitotarvikkeiden jakelusta

Oulun kaupungin 24.11.2015 antaman ohjeen mukaan maksuttomiin hoitotarvikkeisiin eivät kuulu:

- atulat, pinsetit
- avanteen hoitoaineet (ei sopimustuotteita)
- haavanhoitotuotteet (joiden tarve on alle 3 kuukautta), haavataitokset, pikasiteet, laastarit, vanu
- insuliinipumppuvyöt, kotelot
- liuoskupit, lääkekupit, lääkemurskaimet
- lääkkeelliset liuokset ja tuotteet mm. keittosuola, steriili vesi, käsi-desi, voiteet, desinfektioaineet
- paristot
- pesuvoiteet, pesupyyhkeet, pesulaput
- ruokalaput, juomamukit, mehupillit, kaarimaljat
- suojatakit, esiliinat, suojakäsineet, kengänsuojat, nenäliinat
- tippasuojat, pikkuvaipat, vuodesuojat, saniteettivaipat (kroonikkovaipat)
- tukisiteet, tukisukat, kinesioiteipit
- virtsapullot, telineet, alusastiat, katetrintisetit.

Ohjeessa rajoitetaan maksuttomaan hoitotarvikejakeluun ohjeen mukaan kuuluvien seuraavien hoitotarvikkeiden määrää: virtsaamisapuvälineet ja inkontinenssivälineet, suolihuuhteluvälineet, avannetarvikkeet, diabetestarvikkeet, haavanhoitotarvikkeet sekä inkontinenssituotteet ja vaipat. Ohjeessa todetaan, että ohjeellisista enimmäismääristä voidaan poiketa yksilöllisen tarpeen perusteella lääkärin ja/tai hoitajan arvion ja perustelun jälkeen määrääjäksi.

Ohjeen mukaan siitä ja sen tuotevalikoimasta voidaan poiketa Oulun kaupungin lääkäripoolin palvelupäällikön päätöksellä, kun se on taroituksenmukaista lääketieteellisestä tai hoidollisesta syystä.

3.2

Valviran lausunto

Valviran lausunto perustui kantelun liitteenä oleviin asiakirjoihin (Oulun kaupungin ohjeeseen maksuttomasta hoitotarvikejakelusta ja kaupungin hyvinvointilautakunnan päätökseen). Valvira totesi lausunnossaan muun muassa seuraavaa.

Hoidon ja sairauden seurannassa tarvittavien hoitotarvikkeiden jakelu tulee aina perustua yksilölliseen tarpeeseen, jonka määrittelee lääkäri. Tavoitteena on ennen kaikkea potilaan työ- ja toimintakyvyn sekä elämänlaadun paraneminen. Ensisijaista on tukea pitkäaikaissairaiden kotona asumista ja siellä selviytymistä.

Terveystieteellisiä koskeva hallituksen esitys hoitotarvikkeiden luovutuksesta antaa esimerkkejä niistä tarvikkeista, joiden tulisi kuulua luovutuksen piiriin. Sosiaali- ja terveysministeriön kunnille antama ohjeistus (Kuntainfo) noudattelee hallituksen esityksen linjauksia. Kunnille jää vapaus harkita, mitä lain edellyttämään hoitotarvikejakeluun otetaan erityisesti niiden tarvikkeiden osalta, joita hallituksen esitys tai kunnille annettu ohjeistus ei mainitse.

Kantelussa tuodaan erityisesti esiin Oulun kaupungin päätös olla sisällyttämättä vuodesuojia tai saniteetti- eli kroonikkovaippoja hoitotarvikejakeluun. Hoitotarvikejakelua koskeva hallituksen esitys tai kuntaohjeistus ei mainitse nimenomaisesti vuodesuojia tai kroonikkovaippoja. Oikein valitut inkontinenssivaipat, joita luovutetaan asiakkaalle yksilöllisesti arvioitu ja tarpeellinen määrä, riittävät todennäköisesti poistamaan inkontinenssin aiheuttaman haitan siten, ettei niiden lisäksi tarvita muita hoitotarvikkeita. Oulun kaupungin rajausta hoitotarvikkeiden jakelun sisällöstä ei voida pitää sääntelyn vastaisena.

Valvira pitää asianmukaisena, että luovutettavien hoitotarvikkeiden enimmäismääristä voidaan poiketa potilaan yksilöllisen tarpeen perusteella lääkärin/hoitajan arvion ja perustelujen jälkeen sekä että ohjeesta ja tuotevalikoimasta voidaan poiketa kaupungin lääkäripoolin palvelupäällikön päätöksellä.

Valviran mukaan ohjeessa ei ole tarpeellista mainita jaettavien hoitotarvikkeiden enimmäismääriä.

3.3

Oulun kaupungin selvitys

Selvityspyyntö

Pyysin Oulun kaupungilta erillisen selvityksen, jossa pyysin vastausta erityisesti seuraaviin kysymyksiin:

- Mitkä ovat perustelut sille, että ohjeessa mainitut tarvikkeet on jätetty maksuttoman hoitotarvikejakelun ulkopuolelle?
- Voidaanko ohjeesta tältäkin osin poiketa Oulun kaupungin lääke-ripoolin palvelupäällikön päätöksellä, kun se on tarkoituksenmukaista lääketieteellisestä tai hoidollisesta syystä?
- Miten varmistetaan potilaan yksilöllisen tarpeen huomion ottaminen erityisesti niiden tarvikkeiden kohdalla, jotka on ohjeen mukaan suljettu pois maksuttomasta hoitotarvikejakelusta tai joiden määrää on ohjeessa rajoitettu?

Selvitys

Lääkäripalveluiden palvelupäällikkö totesi selvityksessään muun muassa seuraavaa.

Oulun kaupungin hoitotarvikejakelun ohjeessa vuodelta 2008 ei ollut luetteloa siitä, mitä hoitotarvikkeita ei annettu ilmaisjakeluna. Ilmaiseksi jaettiin vain ohjeessa mainittuja tarvikkeita ja jakelun ulkopuolelle jäivät jo silloin nyt luetteloon kirjatut tarvikkeet. Koska tämä aiheutti jatkuvasti epäselvyyttä siitä, mikä tarvike kuuluu ilmaisjakelun piiriin ja mikä ei, ohjetta vuonna 2015 päivitettäessä ohjeeseen päätettiin lisätä luettelo niistä tarvikkeista, jotka eivät kuulu ilmaisjakeluun. Päivityksen yhteydessä tehtiin vertailua suurten kaupunkien ohjeistuksiin, ja Oulun ohjetta päivitettiin yhdenmukaiseksi. Maksuttoman hoitotarvikejakelun ulkopuolelle jätetyt tuotteet ovat Suomen kunnissa yhteneväiset Oulun ohjeen kanssa.

Insuliinipumpun mukana asiakas saa vyön ja kotelon, mutta jos hän haluaa ilman lääketieteellistä perustelua jonkun muunlaisen vyön tai kotelon kuin kuuluu insuliinipumppupakettiin, hän ostaa sen itse.

Avanteen hoitoon käytettävää suoja-ainetta annetaan maksutta 4 pulloa/vuosi, mutta asiakkaat toivovat usein joitain erityistuotteita ja ne pitää kustantaa itse, ellei vaihtoon ole lääketieteellistä perustetta.

Käypä hoito -suosituksessa (2014) on arvioitu ja verrattu haavan puhdistamiseen käytettyjä liuoksia ja niiden vaikutusta haavan paranemiseen. Mukana on tutkimuksia, joissa on verrattu vesijohtoveden ja keittosuolaliuoksen vaikutusta haavan paranemiseen. Katsauksessa todetaan, että tutkimustiedon perusteella ei voida osoittaa selvää eroa haavan paranemisessa tai haavainfektioiden määrässä käytettiinpä haavan puhdistukseen vesijohtovettä tai keittosuolaliuosta. Tämän vuoksi lääketieteellisiä liuoksia ei luovuteta.

Osa luettelossa mainituista tarvikkeista kuuluu apuvälineisiin, esimerkiksi alusastiat, tukisukat sekä lääkemurskaimet ja -puolittajat.

Osa luettelossa mainituista tarvikkeista ovat jokapäiväiseen elämään kuuluvia ja itse kustannettavia, kuten paristot, pesuhoiteet, pesupyhkeet ja pesulaput. Samoin lievää virtsainkontinenssia ei katsota sen asteiseksi sairaudeksi, että tippasuojat ja pikkuvaipat tulisi luovuttaa maksutta hoitotarvikejakelusta.

Ohjeesta voidaan poiketa lääkäripoolin palvelupäällikön päätöksellä lääketieteellisestä tai hoidollisesta syystä myös siltä osin kuin on kysymys maksuttoman hoitotarvikejakelun ulkopuolelle suljetusta tarvikkeesta.

Hoitotarvikejakelua pyritään toteuttamaan sosiaali- ja terveysministeriön ohjeistusta noudattamalla ja käyttämällä yksilöllistä hoitosuunnitelmaa hoitotarvikejakelun perusteena. Ohjeesta poikkeavia määriä voidaan luovuttaa maksutta hoitavan lääkärin suosituksella ja asiasta konsultoidaan tarvittaessa lääkäripoolin palvelupäällikköä. Ohjeesta poikkeavista hoitotarvikkeista hoitotarvikejakelu neuvottelee lääkäripoolin palvelupäällikön kanssa, joka tekee asiasta päätöksen lääketieteelliset ja hoidolliset näkökohdat huomioiden.

3.4

Oikeudellinen arviointi

3.4.1

Keskeiset oikeusohjeet

Keskeiset oikeusohjeet ovat tämän päätöksen liitteenä.

3.4.2

Kannanotto

Potilaslain 3 §:n mukaan potilaalla on oikeus *hänen terveydentilansa* edellyttämään laadultaan hyvään terveyden- ja sairaanhoitoon. Hyvään hoitoon kuuluu, että jokaisen potilaan hoidon tarve arvioidaan yksilöllisesti. Potilaan terveydentilasta johtuvan hoidon tarpeen arvioinnin tulee perustua lääketieteellisesti hyväksyttäviin kriteereihin. Potilaalla ei ole oikeutta saada mitä tahansa haluamaansa hoitoa, vaan annettavan hoidon tulee olla lääketieteellisesti perusteltua.

Terveydenhuoltolain 24 §:n mukaan hoitosuunnitelman mukaiset pitkäaikaisen sairauden hoitoon tarvittavat hoitotarvikkeet sisältyvät kunnan järjestämisvastuulla oleviin sairaanhoitopalveluihin. Terveydenhuoltolain 25 §:n mukaan kotisairaanhoidossa käytettävät hoitosuunnitelman mukaiset pitkäaikaisen sairauden hoitoon tarvittavat hoitotarvikkeet sisältyvät hoitoon, samoin kuin kotisairaalahoidon yhteydessä annettavat hoitosuunnitelman mukaiset hoitotarvikkeet. Terveydenhuoltolain esitöissä todetaan nimenomaan, että hoidon ja sairauden seurannassa tarvittavien hoitotarvikkeiden jakelun terveyskeskuksesta potilaalle tulee aina perustua yksilölliseen tarpeeseen, jonka määrittelee hoitava lääkäri.

Totean yleisesti, että terveystalouden järjestämistä koskevilla, kunnan tai kuntayhtymän ohjeilla voidaan yhtenäistää soveltamiskäytäntöä ja niillä on siten keskeisen tärkeä kuntalaisten yhdenvertaisuutta lisäävä merkitys. Tämän vuoksi ne ovat lähtökohtaisesti tarpeellisia ja perusteltuja. Korostan kuitenkin, että ohjeet voivat olla vain lainsäädäntöä täydentäviä eikä niillä voida rajoittaa tai sulkea pois oikeutta lainsäädännössä turvattuihin oikeuksiin. Siltä osin kuin ohjeet eivät jätä tilaa palvelun tarvitsijan yksilöllisen tarpeen huomioon ottamiselle, ohjeet ovat ristiriidassa lainsäädännön kanssa.

Oulun kaupungin ohjeessa maksuttomien hoitotarvikkeiden jakelusta suljetaan edellä kohdassa 3.1 luetellut tarvikkeet hoitotarvikkeiden ulkopuolelle. Ohje on kategorinen eikä se jätä tilaa potilaan yksilöllisen tarpeen huomioon ottamiselle. Tältä osin ohje on ristiriidassa potilaslain 3 §:n ja terveydenhuoltolain 24 ja 25 §:n kanssa.

Oulun kaupungin lääkäripalveluiden palvelupäällikön selvityksen mukaan ohjeesta voidaan kuitenkin poiketa lääkäripoolin palvelupäällikön päätöksellä lääketieteellisestä tai hoidollisesta syystä ja luovuttaa potilaalle hoitotarvikkeiden ulkopuolelle suljettu tarvike. Totean, että ohjetta on tarpeellista täydentää tältä osin.

Palvelupäällikön mukaan osa luettelossa mainituista tarvikkeista kuuluu apuvälineisiin, esimerkiksi alusastiat, tukisukat sekä lääkemurskaimet ja -puolittajat. Käsitykseni mukaan ohjeessa tulisi selkeästi yksilöidä ne tarvikkeet, jotka luovutetaan potilaalle lääkinnällisen kuntoutuksen apuvälineinä. Ohjetta tulisi tältä osin täsmentää.

Ohjeessa on rajoitettu tiettyjen luovutettavien hoitotarvikkeiden määrää. Ohjeessa on kuitenkin selkeästi todettu, että ohjeellisista enimmäismääristä voidaan poiketa potilaan yksilöllisen tarpeen perusteella. Yhdyn Valviran käsitykseen, jonka mukaan ohjeessa ei ole tarpeellista mainita jaettavien hoitotarvikkeiden enimmäismääriä.

4

TOIMENPITEET

Saatan edellä kohdassa 3.4.2 esittämäni käsityksen maksutonta hoitotarvikkeiden jakelua koskevan ohjeen täsmentämistarpeesta Oulun kaupungin hyvinvointilautakunnan tietoon. Tässä tarkoituksessa lähetän sille jäljennöksen tästä päätöksestäni.

Pyydän hyvinvointilautakuntaa ilmoittamaan minulle 30.6.2017 mennessä, mihin toimenpiteisiin käsitykseni on antanut aihetta.

Päätökseen dnro 669/4/16 liittyvät keskeiset oikeusohjeet

Suomen perustuslaki Perustuslain 19 §:n 3 momentin mukaan julkisen vallan on turvattava, sen mukaan kuin lailla tarkemmin säädetään, jokaiselle riittävät terveyspalvelut ja edistettävä väestön terveyttä.

Perustuslain 22 §:n mukaan julkisen vallan on turvattava perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutuminen.

Terveydenhuoltolaki Terveydenhuoltolain (1326/2010) 2 §:n mukaan lain tarkoituksena on toteuttaa väestön tarvitsemien palvelujen yhdenvertaista saatavuutta, laatua ja potilasturvallisuutta (3 kohta) ja vahvistaa terveydenhuollon palvelujen asiakaskeskeisyyttä (4 kohta).

Terveydenhuoltolain 4 §:n mukaan kunnan on osoitettava riittävästi voimavaroja kunnan peruspalvelujen valtionosuuden perusteena olevaan terveyden ja hyvinvoinnin edistämiseen sekä terveydenhuollon palveluihin.

Terveydenhuoltolain 24 §:n 1 momentin mukaan kunnan on järjestettävä alueensa asukkaiden sairaanhoitopalvelut. Sairaanhoitopalveluihin sisältyvät muun muassa hoitosuunnitelman mukaiset pitkäaikaisen sairauden hoitoon tarvittavat hoitotarvikkeet.

Terveydenhuoltolain 25 §:n mukaan kunnan on järjestettävä alueensa asukkaiden kotisairaanhoito. Kotisairaanhoito on hoito- ja palvelusuunnitelman mukaista tai tilapäistä potilaan asuinpaikassa, kotona tai siihen verrattavassa paikassa moniammatillisesti toteutettua terveyden ja sairaanhoidon palvelua. Kotisairaanhoidossa käytettävät hoitosuunnitelman mukaiset pitkäaikaisen sairauden hoitoon tarvittavat hoitotarvikkeet sisältyvät hoitoon (1 mom.). Kotisairaalahoito on määräaikaista, tehostettua kotisairaanhoitoa. Se voi olla perusterveydenhuollon, erikoissairaanhoidon tai niiden yhdessä järjestämää toimintaa. Kotisairaalahoidon yhteydessä annettavat lääkkeet ja hoitosuunnitelman mukaiset hoitotarvikkeet sisältyvät hoitoon (2 mom.).

Terveydenhuoltolain esitöissä (HE 90/2010) todetaan seuraavaa:

”Hoidon ja sairauden seurannassa tarvittavien hoitotarvikkeiden jakelun terveystieteestä potilaalle tulee aina perustua yksilölliseen tarpeeseen, jonka määrittelee hoitava lääkäri. Jakelun aloittamisesta päättää myös terveystieteiden lääkäri. Jakelu aloitetaan, mikäli hoitotarvikkeiden tarpeen arvioidaan olevan pitkäaikainen, yleensä kolme kuukautta. Tarvikkeita annetaan yleensä kolmen kuukauden tarve kerrallaan, ja niitä luovutettaessa arvioidaan aina niiden tarpeellisuus ja asianmukaisuus. Jakelua ja käyttöä seurataan yksilöllisesti. Hoitotarvikkeita saa joko terveystieteestä tai ne toimitetaan kotiin esimerkiksi kotisairaanhoidokäyntien yhteydessä. Tarvikkeet ja välineet luovutetaan maksutta, eikä niistä tule periä mitään omavastuuosuuksia, toimitusmaksuja eikä muitakaan maksuja.

Hoitotarvikkeita ovat esimerkiksi diabeetikon tarvitsemat verensokeriliuskat, virtsantutkimusliuskat, insuliiniruiskut, -kynät ja -neulat ja verinäytteen ottamiseen tarvittavat lansetit sekä verensokerimittarin määraikainen lainaus ja niin edelleen, avannepotilaan hoitotarvikkeet, esimerkiksi erilaiset potilaalle soveltuvat pussit sekä tarpeenmukaiset oheishoitovälineet, sääri- ja makuuhaavan hoitoon tarvittavat hoitotarvikkeet, kuten sidetarvikkeet ja liukset, sairauden takia heikentyneen virtsan ja ulostuksen pidätyskyvyn hoitotarvikkeet vaikeaan tai keskivaikeaan oireistoon, kuten vaipat, pussit, virtsankerääjät ja katetrit sekä eräiden muiden pitkäaikaisten sairauksien, kuten keuhkojen toiminnan vajauksen ja trakeostomian eli henkitorviavanteen yhteydessä tarvittavat hoitotarvikkeet, esimerkiksi happi, letkut, viikset, kannylit, katetrit, suodattimet ja niin edelleen.”

Asiakasmaksulaki

Sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain (734/1992, asiakasmaksulaki) 5 §:n 1 momentin mukaan terveydenhuollon palveluista ovat maksuttomia terveydenhuoltolain 13–17 §:n, 19 §:n 1 kohdan sekä 20, 24, 27 ja 29 §:n perusteella järjestetyt perusterveydenhuollon palvelut sekä hoitoon kuuluvat aineet ja pitkäaikaisen sairauden hoitoon tarkoitetut hoitotarvikkeet.

Potilaslaki

Potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain (785/1992, potilaslaki) 3 §:n mukaan potilaalla on oikeus hänen terveydentilansa edellyttämään laadultaan hyvään terveyden- ja sairaanhoitoon.

Ammattihenkilölaki

Terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetun lain (559/1994, ammattihenkilölaki) 15 §:n mukaan terveydenhuollon ammattihenkilön ammattitoiminnan päämääränä on terveyden ylläpitäminen ja edistäminen, sairauksien ehkäiseminen sekä sairaiden parantaminen ja heidän kärsimystensä lievittäminen. Terveydenhuollon ammattihenkilön on ammattitoiminnassaan sovellettava yleisesti hyväksytyt ja kokemusperäisiä perusteltuja menettelytapoja koulutuksensa mukaisesti, jota hänen on pyrittävä jatkuvasti täydentämään. Ammattitoiminnassaan terveydenhuollon ammattihenkilön tulee tasapuolisesti ottaa huomioon ammattitoiminnasta potilaalle koituvat hyödyt ja sen mahdolliset haitat (1 mom.). Terveydenhuollon ammattihenkilöllä on

velvollisuus ottaa huomioon, mitä potilaan oikeuksista säädetään (2 mom.).

Ammattihenkilölain 22 §:n mukaan laillistettu lääkäri päättää potilaan lääketieteellisestä tutkimuksesta, taudinmäärityksestä ja siihen liittyvästä hoidosta.

Kuntainfo 4/2013

Sosiaali- ja terveysministeriön kuntainfon mukaan sairauden hoitoon kuuluvien hoitotarvikkeiden jakelun tulee perustua aina yksilöllisesti määriteltyyn tarpeeseen ja terveydenhuollon ammattihenkilön suorittamaan arviointiin ja seurantaan. Hoitotarvikejakelun lähtökohtana on lääketieteellisin perustein todettu pitkäaikainen sairaus, joka on kestänyt vähintään kolme kuukautta. On kuitenkin huomioitava, että esimerkiksi diabetesta sairastava tai dialyysipotilas tarvitsee hoitotarvikkeet usein heti kotiuduttuaan sairaalasta. Päätöksen hoitotarvikkeista tekee lääkäri tai terveydenhuollon ammattihenkilö. Hoitotarvikkeiden yksilöllinen tarve tulee kirjata potilaan tai asiakkaan hoitosuunnitelmaan julkisessa terveydenhuollossa.

Kunnat voivat laatia omia ohjeistuksiaan hoitotarvikkeiden jakelusta, mutta ohjeet eivät saa rajoittaa yksilölliseen tarpeeseen perustuvaa tarvikemäärää, kuten esimerkiksi diabetesta sairastavan henkilön sairauden hoitoon tarvittavia liuskoja.

Hoitotarvikkeita ovat esimerkiksi diabeetikon tarvitsemat verensokeriliuskat, virtsantutkimusliuskat, insuliiniruiskut, -kynät ja -neulat sekä verinäytteen ottamiseen tarvittavat lansetit, avannepotilaan hoitotarvikkeet, esimerkiksi erilaiset potilaalle soveltuvat pussit sekä tarpeenmukaiset oheishoitovälineet, vatsakalvodialyysipotilaan hoitotarvikkeet, kuten steriilit taitokset, katetrit, tyhjennuspussit, suojakorkit, teipit, hengityssuojaimet, sääri- ja makuuhaavan hoitoon tarvittavat hoitotarvikkeet, kuten sidetarvikkeet ja liuokset, sairauden takia heikentyneen virtsan ja ulostuksen pidätyskyvyn hoitotarvikkeet vaikeaan tai keskivaikeaan oireistoon, kuten vaipat, pussit, virtsankerääjät ja katetrit sekä eräiden muiden pitkäaikaisten sairauksien, kuten keuhkojen toiminnanvajausten tai trakeostomian eli henkitorviavanteen yhteydessä tarvittavat hoitotarvikkeet, esimerkiksi maskit, lyhyet ja pitkät happiletkut, happiviikset, hengitettävien lääkkeiden sumutinlaitteiden ja imulaitteiden lisäosat sekä suodattimet, kanyylit ja katetrit ja vastaavat hoitotarvikkeet.

Hoitotarvikejakelun pääsääntönä on potilaan yksilöllinen tarve, joten kunta ei voi asettaa ehdottomia tarvikkeiden enimmäismääriä. Esimerkiksi diabeteksen hoidosta laaditussa Käypä hoito-suosituksessa (2011) esitetyt määrät glukoositasapainon muutoksen havaitsemiseen tarvittavien omamittausliuskojen tarpeesta ovat ohjeellisia.

Hoitotarvikkeiden kilpailutuksen ja hankintojen yhteydessä on suositeltavaa ottaa huomioon hoitotarvikkeiden materiaalien ekologisuus. Kilpailutuksesta huolimatta myös yksilölliset ratkaisut tulee ottaa

huomioon (esim. silloin, kun kilpailutettu tuote aiheuttaa käyttäjälleen allergisia oireita tms.).

Hoitotarvikkeet luovutetaan maksutta, eikä niistä tule periä mitään omavastuuosuuksia, toimitusmaksuja eikä muitakaan maksuja. Tarvikkeita jaetaan joko terveyskeskuksesta tai muusta sosiaali- ja terveydenhuollon toimipisteestä. Niitä voidaan toimittaa myös suoraan kotiin.